

Παρουσία αγίων πνευμάτων και παρουσία κακών.

Από τον Ευεργετινό.

Ο άγιος Αντώνιος έλεγε στους μαθητές του:

Να μη βλέπουμε τους δαίμονες σαν να είναι καλοί. Γιατί, με τη βοήθεια του Θεού, είναι δυνατό να ξεχωρίσουμε εύκολα την παρουσία των κακών από την παρουσία των καλών.

Ο λόγος είναι ότι η οπτασία των αγίων πνευμάτων δεν συνοδεύεται από ταραχή – δεν θα μαλώσει, λέει, ούτε θα κραυγάσει, ούτε θα ακούσει κανείς τη φωνή του (Ματθ. 12:19) –, αλλά παρουσιάζεται με ησυχία και πραότητα, έτσι που αμέσως η ψυχή να νιώθει χαρά και αγαλλίαση και θάρρος, επειδή μαζί τους είναι ο Κύριος, ο οποίος είναι η δική μας χαρά και του Θεού Πατέρα η δύναμη (Α΄ Κορ. 1:24). Και οι λογισμοί της ψυχής παραμένουν ατάραχοι και γαλήνιοι, έτσι ώστε αυτή να φωτίζεται και να μπορεί να βλέπει αυτούς που εμφανίζονται, και έρχεται μέσα της ο πόθος των θείων και των μελλοντικών αγαθών, και οπωσδήποτε θα θελήσει, αν γινόταν, να ενωνόταν με αυτούς και να έφευγε μαζί τους.

Και αν κάποιοι άνθρωποι φοβηθούν κατά την οπτασία των καλών, αυτοί που εμφανίζονται αφαιρούν αμέσως τον φόβο με την αγάπη, όπως έκανε ο Γαβριήλ στον Ζαχαρία (Λουκ. 1:11-13), και ο άγγελος που εμφανίστηκε στις γυναίκες στον τάφο του Κυρίου (Ματθ. 28:5), και εκείνος που είπε στους βοσκούς: «Μη φοβάστε» (Λουκ. 2:9-10), όπως αναφέρεται στο Ευαγγέλιο. Γιατί ο φόβος των ανθρώπων αυτών δεν οφείλεται σε δειλία της ψυχής αλλά στην επίγνωση της παρουσίας των αγίων πνευμάτων.

Τέτοια λοιπόν είναι η οπτασία των αγίων πνευμάτων. Αντίθετα, η επιδρομή των κακών συνοδεύεται από χτύπους και ήχους και κραυγές, σαν να πρόκειται για εξέγερση ανάγωγων νεαρών ή ληστών. Από αυτά αμέσως προξενείται δειλία, ψυχική ταραχή και αταξία, σκοτεινοί λογισμοί, μίσος προς τους ασκητές, ακηδία, λύπη, θύμηση των συγγενών, φόβος του θανάτου, επιθυμία των διαφόρων κακών, αδιαφορία για την αρετή και ηθική ακαταστασία.

Όταν λοιπόν δείτε κάποιους και φοβηθείτε, αν ο φόβος αφαιρεθεί αμέσως και στη θέση του έρθει ανείπωτη χαρά και ευθυμία και θάρρος και ανάκτηση δυνάμεων και αταραξία των λογισμών και όλα όσα είπα προηγουμένως, και επίσης ανδρεία και αγάπη προς τον Θεό, να έχετε θάρρος και να προσεύχεστε. Γιατί η χαρά και η γαλήνη της ψυχής αποδεικνύουν την αγιότητα αυτών που σας παρουσιάστηκαν.

Έτσι είδε ο Αβραάμ και ένιωσε αγαλλίαση (Ιω. 8:56), και μόλις ακούστηκε η φωνή της Θεοτόκου Μαρίας σκίρτησε από αγαλλίαση το βρέφος (στην κοιλιά της Ελισάβετ) (Λουκ. 1:44), και τα άλλα που είπα.

Αν όμως σε κάποιους η ψυχή εξακολουθεί να δειλιάζει, τότε πρόκειται για παρουσία εχθρών· γιατί από τέτοιους ανθρώπους οι δαίμονες δεν αφαιρούν τη δειλία, όπως κάνουν οι άγιοι, αλλά αντίθετα, όταν τους δουν να δειλιάζουν, αυξάνουν τις φαντασίες, για να τους τρομάξουν ακόμη περισσότερο, και στη συνέχεια πηγαίνουν και τους περιπαίζουν λέγοντας: «Πέσετε να μας προσκυνήσετε».

Έτσι εξαπάτησαν τους ειδωλολάτρες και θεωρήθηκαν από αυτούς θεοί· εμάς όμως ο Κύριος δεν μας άφησε να εξαπατηθούμε από τον διάβολο, γιατί, όταν αυτός έκανε και σε εκείνον τέτοιου είδους φαντασίες, για να τον τρομάξει, όπως νόμιζε, ο Κύριος τον επιτίμησε λέγοντας: «Φύγε από μπροστά μου, σατανά! Η Γραφή λέει: τον Κύριο, τον Θεό σου, θα προσκυνάς, και αυτόν μόνο θα λατρεύεις» (Ματθ. 4:10· Λουκ. 4:8).

Το ότι είπε αυτό ο Κύριος, για χάρη μας το έκανε, για να ακούν δηλαδή από εμάς οι δαίμονες τα λόγια αυτά και να εξουδετερώνονται με τη δύναμη του Κυρίου που με αυτά τους επιτίμησε.

Από το βιβλίο: ΕΥΕΡΓΕΤΙΝΟΣ, τόμος Δ', Υπόθεση ΙΘ' (19). Εκδόσεις "Το Περιβόλι της Παναγίας", Θεσσαλονίκη 2010, σελ. 200.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>